

Poslanec německého Bundestagu Petr Bystroň: šílený obraz Německé politiky, realita je horší než zlý sen!

- CZ24 News | 13. března 2020

NĚMECKO: PETR BYSTROŇ popisuje zcela neuvěřitelné politické praktiky u našich nejbližších a největších sousedů, od nichž nám tradičně hrozí to největší nebezpečí – a Antonín Minarský celý šílený obraz doplňuje poznámkou k nedělním volbám v Bavorsku

Jak daleko se německá politika za vlády Angely Merkelové posunula doleva, dokumentují dva aktuální skandály z průběhu posledních dní.

Prvním z nich je kongres strany Die Linke, který proběhl minulý víkend v Hesenském Kasselu. Na programu tohoto „strategického semináře“ stála „sociálně-ekologická změna systému“. Jak by tato „změna systému“ měla probíhat, zahájila jedna funkcionářka ve veřejné a na video natáčené diskusi slovy: „Po revoluci, když postřílíme jedno procento bohatých“...

Šéf strany Bernd Riexinger sedící v bezprostřední blízkosti na pódiu jen unaveně dodal: „Nemusíme je hned postřílet, stačí, když je necháme dělat nějakou společnosti prospěšnou práci“.

Myslí to vážně

Nástupci komunistické SED diskutují na svém „strategickém semináři“ za přítomnosti a pilné spoluúčasti svých stranických špiček „změnu systému“ v Německu, kterou chtějí samozřejmě provést „po revoluci“. Zastřelení cirká 850.000 podnikatelů a příslušníků inteligence přitom není částí této diskutované strategie, ale všemi akceptovaná samozřejmost, která tvoří v rámci předtím proběhnuvší revoluce základ oné diskutované změny systému.

Tihle lidé to opravdu myslí vážně s tou revolucí a „změnou systému“ – včetně likvidace třídních nepřátel.

Už samotná skutečnost, že v roce 2020 může nějaká strana vytrubovat taková zvěrstva do éteru bez toho, že by to mělo jakékoliv bezpečnostní konsekvence, je skandál. Přece jenom die Linke není strana recesistů Die Partei, kterou založila skupinka redaktorů satirického časopisu Titanic, a kteří si ze všeho dělají srandu. U Die Linke jde o následovkyni východoněmecké komunistické strany SED, která nastrkala po dobu své diktatury statisíce občanů do pracovních táborů, kde prováděli „společnosti prospěšnou práci“, jak to formuloval Riexinger. Die Linke má ve svých řadách stovky, ne-li tisíce bývalých soudruhů SED, kteří až do roku 1989 neměli nejmenší problém s tím, nechat střílet na vlastní občany, kteří chtěli ze socialismu emigrovat na západ. Tihle lidé sami sebe vidí v tradici Stalinova Sovětského Svazu, Maovy komunistické Číny a Honeckerovy DDR. Tihle lidé to opravdu myslí vážně.

Kdyby něco podobného formulovala strana na pravé straně politického spektra (nedej Bože AfD), celá mediální a politická scéna by propadla hysterii. Ministr vnitra by požadoval okamžité sledování kontrarozvědkou, členové SPD a Zelených zase zákaz strany, V Die Linke by viděla nácky a fašisty při nástupu k moci a média, obzvlášť veřejnoprávní televize, by jely od rána do večera zvláštní vysílání k hrozbám pravicového extremismu.

Klatba

Ale v tomto případě? Ticho po pěšině. Kritika zazněla pouze ojediněle: Paul Ziemiak, generální tajemník CDU narozený v Polsku, a možná i proto více vnímavý vůči problematice hrůzovlády komunismu, nazval jednání levice na Twitteru “strašlivé a neakceptovatelné”. Bulvarní deník BILD o celé kauze informoval a dokonce v něm mohl redaktor Ralf Schuller uveřejnit krátký (dvacetirádkový) komentář, ve kterém označil šéfa Die Linke za “neakceptovatelného”. Jinak ticho po pěšině. Investigativní reportáž ve veřejnoprávní televizi? Žádná. Kritický komentář v hlavních zprávách? Už vůbec ne. Výkřik rozhořčení a odporu takzvané občanské společnosti? Nula.

Odstoupení Riexingera požadoval pouze Markus Blume z bavorské regionální katolické strany CSU. Nevíte, kdo je Markus Blume? Nejste sami. Převážná většina Němců rovněž ne. Je to nenápadný ambiciózní muž s brýlemi, který stojí vždy v pozadí za šéfem CSU Söderem, když tento hlásá něco důležitého do hledáček kamer médií. Naposledy k vidění před měsícem – to Söder rozhořčeně horlil proti volbě ministerského předsedy v sousedním Durynsku. Zcela demokratickou volbu poslance liberální FDP Thomase Kemmericha ministerským předsedou Durynska Söder při své filipice označil za “neakceptovatelnou”, jen proto, že byl zvolen i hlasy AfD. Kancléřka Merkelová celou věc viděla stejně dramaticky. Dokonce až z Jižní Afriky, kde tehdy byla na oficiální návštěvě, rezolutně požadovala, že celá volba se musí „zrušit“.

Přitom v durynském zemském parlamentu proběhla pouze zcela normální demokratická volba: zeleno-rudo-červená koalice z komunistů, socialistů a zelených, která vládla posledních pět let, ztratila ve volbách většinu. Komunisté na čele s bývalým ministerským předsedou Bodo Rammelowem sice volby vyhráli, ale nebyli schopni dát dohromady vládu, která by se v parlamentě mohla opřít o většinu. Tu mají liberálně-konzervativní strany FDP, CDU a AfD, které zvolily ministerským předsedou liberála Kemmericha. Ten Söderem kritizovaný „průlom“ zpočíval v tom, že byl poprvé v historii zvolen šéf zemské vlády hlasy AfD, kterou ale kancléřka Merkelová dala do klatby a všem zemským organizacím CDU zakázala s AfD jakoukoliv spolupráci.

Německá realita

Postoj Merkelové vede již několik měsíců k silným pnutím uvnitř CDU. Nejsilněji se to projevuje v zemích bývalé NDR, kde je AfD v mnoha zemských parlamentech druhou nejsilnější stranou. V Sasku má AfD se svými 38 křesly více poslanců než SPD, Zelení a komunisté dohromady. CDU, která má 45 poslanců, by s ní mohla pohodlně vládnout, mnoho konzervativců to i otevřeně požaduje. Jenže direktiva z Berlína zní jinak.

A tak byl po saských volbách skandál už i to, když redaktorka veřejnoprávní televize MDR při prezentaci sečtených hlasů prohlásila, že volební výsledek umožňuje „občanskou koalici CDU a AfD“. Oheň byl na střeše, Berlínem zakázaná spolupráce se nesmí diskutovat ani v teoretické rovině. A tak se spustil mediálně-politický shitstorm, který skončil až když se televizní stanice oficiálně omluvila za tento nehorázný výrok své redaktorky.

Po volbě Kemmericha v Durynsku se nespustil pouze shitstorm, ale rovnou hysterická smršť: členové SPD, Zelených a komunistů demonstrovali hned v několika městech, veřejnoprávní televize vysílala zvláštní zpravodajství, Antifa ohrožovala děti a manželku Kemmericha a provedla několik útoků na kanceláře FDP a CDU. Šéf liberálů Christian Lindner se veřejně omluvil v Bundestagu, šéfka CDU Annegret Kramp-Karrenbauer musela dokonce kvůli svému „selhání“ odstoupit, pověřenec vlády pro východní Německo Christian Hirte byl odvolán jen proto, že Kemmerichovi na Twitteru pogratoval ke zvolení. Výsledkem této smršti bylo odstoupení Kemmericha a opakování volby. Ministerským předsedou byl zvolen komunista Bodo Ramelow.

V této společenské atmosféře je pro špičky CDU/CSU volba liberálního poslance ministerským předsedou „neakceptovatelným průlomem“ (Söder) a musí se „zrušit“ (Merkelová). Současně pro CDU ale není problém nechat zvolit červeno-rudo-zelenou koalici, která nemá v parlamentu většinu a je vedena komunisty, kteří v podvečer voleb diskutovali o tom, jak po vítězné revoluci zastřílí statisíce občanů.

Absurdní? Realita v Německu po patnácti letech vlády Angely Merkelové.

Antonín Minarský: Nedělní komunální volby v Bavorsku

Bavorsko v neděli 15. března čekají komunální volby a všechny strany, média a spolky „jedou“ jednu notu: Všichni proti AfD! Cílem je zastrašit voliče AfD a hlavně její kandidáty, kteří měli tu občanskou odvahu nechat se na kandidátní listiny AfD zapsat. Tlak na ně je neuvěřitelný a stále se stupňuje. Na celoněmecké úrovni se připravuje něco, co připomíná naše padesátá léta minulého století.

Ministerstvo vnitra připravuje zákon, podle kterého bude členství v AfD neslučitelné se statusem Beamte, tj. státního zaměstnance. Kdo pracuje jako policista, finanční úředník, soudce, učitel, hasič, diplomat, pracovník Deutsche Bank, voják, lékař a mnoho dalších profesí, bude moci být podle tohoto zákona propuštěn! To by byl zřejmě konec AfD. Přijít o práci a ještě s cejkem pravicového radikála pravděpodobně mnoho jejich členů neustojí. Kromě toho na plné obrátky běží snahy Merkelové a spol. uvrhnout celou AfD pod dohled tajné služby na ochranu ústavy (Verfassungsschutz).

Na mnichovské demonstraci vystoupil Christian Kopp, představitel bavorské státní církve. Vlídneho a smířlivého kněze by v něm nikdo nepoznal.

Pravil: “Dnes čelíme tváří v tvář těm, kdo prosazují štvavou a protiústavní politiku. A musíme je nazvat jménem: AfD jsou pravicoví extremisté a zasévají nenávist. Již pět let otravují klima v naší zemi a tento jed způsobuje pravicový teror. AfD devaluje politiku a zesměšňuje ostatní politické strany. Ale náš systém jsme My a toto je naše demokracie. Nacionalismus, rasismus, antisemitismus a nenávist k lidem jsou křesťanskými hříchy. Toto již nechceme a budeme proti tomu vždy vystupovat.”

Na shromáždění byli mezi řečníky – s neméně plamennými projevy – také bavorský premiér Markus Söder (CSU), viceprezidentka Bundestagu Claudia Roth (Zelení) a primátor Mnichova Dieter Reiter (SPD), Charlotte Knobloch z židovské komunity, Imen Belajouza z mnichovského fóra Islám a několik představitelů umělecké scény.

Podle této levičácké fronty je největším nebezpečím pro Německo AfD. Není to islamismus a levicový extremismus, není to raketově stoupající kriminalita zvláště mladých migrantů, není to násilí celých arabských klanů, není to strach mnohých německých žen vyjít na ulici sama bez mužského doprovodu, nic z toho. V minulém týdnu se dokonce poslanci CDU v Durynsku postarali o zvolení komunisty předsedou zemské vlády, ačkoli mohla hlasy CDU, FDP a AfD vzniknout nelevicová vláda.

Přejme AfD k nedělním volbám mnoho statečných kandidátů a mnoho nebojácných voličů. Bavorsko je náš blízký soused a dění tam musíme pozorně sledovat. Z bavorských pivnic přišlo pro nás v minulosti mnoho zlého.